

การวิเคราะห์เทคนิคและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ:

กรณีป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ

ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

An Analysis of Thai-English Translation Techniques and Errors:

The Case Study of Department of Highways Signs and Signs of Attractions Located in Mueang

Narathiwat District, Narathiwat Province

นางสาวรุชยาตี อารง¹, นางสาวซูรียา อับดุลรอเซ¹, นางสาววารุณี ซาเม๊ะ¹, นางสาวอารีพะย์ เจดาโอะ¹,

นางสาวฮาสมะ เต๊ะ¹, อาจารย์ฟารีดา กิตติวิโรจน์¹ และอาจารย์สุไลมาน สมาแฮ¹

Miss Ruhayatee Arong¹, Miss Suraiya Abdulroseh¹, Miss Warunee Samoh¹, Miss Arifah Cheda-oh¹,

Miss Hasmak Teh¹, Miss Farida Kittivirote¹, and Mr. Sulaiman Samahae¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส ซึ่งจะเป็ข้อมูลสะท้อนกลับไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ทราบเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการแปลข้อความบนป้ายและนำข้อมูลนี้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อความบนป้ายให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ โดยคณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลป้ายในพื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จำนวนทั้งสิ้น 100 ป้าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท ได้แก่ 1) แบบบันทึกข้อมูล 2) แบบวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีการวิเคราะห์ทางสถิติ (ค่าร้อยละ) ผลการศึกษา พบว่า เทคนิคการแปลที่พบ ได้แก่ 1) เทคนิคการแปลตรงตัว 2) เทคนิคการแปลนามเฉพาะ 3) เทคนิคการแปลแบบเอาความ นอกจากนี้พบว่า ลักษณะป้ายส่วนใหญ่มีเทคนิคการแปลแบบตรงตัว และข้อผิดพลาดจากการแปลที่พบ ได้แก่ 1) การสะกดคำ 2) การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ ภาษาอังกฤษ 3) การใช้พจน์ของคำนาม 4) การแปลทับศัพท์ 5) การเรียงคำ 6) การแปลผิด ซึ่งข้อผิดพลาดของการแปลที่พบมากที่สุด ได้แก่ การเรียงคำของข้อความบนป้าย ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษา การอธิบายผลการวิเคราะห์เทคนิคการแปล และข้อผิดพลาดที่พบ พร้อมข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนการศึกษาวิจัยในอนาคต

คำสำคัญ: เทคนิคการแปล, ข้อผิดพลาดจากการแปล, ป้ายกรมทางหลวง, ป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ

Abstract

This research studies translation techniques and errors from Thai to English translation found on Department of Highways Signs and Signs of Attractions located in Mueang Narathiwat District, Narathiwat Province. The data were collected from the survey in Mueang Narathiwat District Narathiwat Province. The sample groups used in this study were 100 signs; Signs of the Department of Highways and Signs of Attractions in Mueang Narathiwat District, Narathiwat Province. The tools used in this research were 2 types: 1) Data recording sheet 2) Data analysis sheet. The data were analyzed by using quantitative

¹ นางสาวรุชยาตี อารง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

² อาจารย์ฟารีดา กิตติวิโรจน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

E-mail: Ruhayatee.arong@gmail.com

technique with statistical analysis (percentage). The results showed that translation techniques found were 1) Literal Translation 2) Loanword with Proper Names 3) Interpretive Translation. The most commonly used translation technique was Literal Translation. For errors analysis, the results showed these following errors 1) Spelling 2) Capital Letter 3) Singular/ Plural Noun 4) Transliteration 5) Word Order 6) Mistranslation. The largest number of translation errors found was Word Order. The researchers summarize the results of the study with discussion as well as suggestion for contribution and further research.

Keywords: Translation Techniques, Translation Errors, Highways Signs, Signs of Attractions

1 นางสาวรุชยาตี อารง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

2 อาจารย์ฟ้ารีดา กิตติวิโรจน์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์

E-mail: Ruhayatee.arong@gmail.com

1. บทนำ

ในสถานการณ์ของโลกปัจจุบัน มนุษย์มีสื่อที่หลากหลายในการส่งและรับสาร มีวิวัฒนาการของการสื่อสารที่ทันสมัย ทุกคนสามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นกันอย่างสะดวกและรวดเร็วกว่าในอดีต ในขณะที่เดียวกันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในฐานะภาษากลาง (Lingua franca) ของโลก และเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อสื่อต่างๆ ที่ใช้เป็นช่องทางการสื่อสาร ดังนั้น ยุคแห่งการสื่อสารที่ไร้พรมแดนมีความหลากหลายของช่องทางการสื่อสาร และหลากหลายการใช้ภาษา โดยมีภาษาอังกฤษที่ถือว่าเป็นภาษาสากลนั้น การแปลจึงเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารผ่านช่องทางต่างๆ มีประสิทธิภาพ ยูจีน ไนดา (Eugene Nida, 1982) ได้ให้นิยามการแปลว่าเป็นการถ่ายทอดสารจากภาษาหนึ่ง (source language) ไปสู่อีกภาษาหนึ่ง (target language) โดยนักแปลหรือผู้แปลนั้น ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี อีกทั้งยังต้องมีประสบการณ์ในการแปล จึงสามารถถ่ายทอดความหมายของภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้อย่างถูกต้อง กล่าวคือ ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่ถูกต้องตรงตามภาษาต้นฉบับหรือเจตจำนงของผู้ส่งสารและในขณะที่เดียวกันรูปแบบภาษาปลายทางที่มีความเป็นธรรมชาติ จึงถือได้ว่า งานแปลนั้นมีความสมบูรณ์

งานแปลในประเทศไทยมีทั้งงานที่แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษและมีการแปลหลายประเภท เช่น ประเภทวรรณกรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสั้น นิทาน กฎหมาย และอื่นๆ งานแปลแต่ละประเภท ผู้แปลจะใช้เทคนิคในการแปลที่แตกต่างกัน เช่น การแปลตรงตัว การละไว้ไม่แปล การแปลเพิ่มเติม และอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของงานแปลและทฤษฎีที่ใช้ในงานแปลนั้น ปัจจุบันเราสามารถพบงานแปลได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาที่มีรายวิชาการแปล ในชีวิตประจำวันผ่านสื่อ ตำราเรียน หนังสือ หรือแม้กระทั่งป้ายต่างๆ ในพื้นที่สาธารณะที่ปรากฏข้อความของสถานที่สำคัญในรูปแบบสองภาษา ดังนั้นจะเห็นได้ว่า งานแปลปรากฏอยู่รอบๆ ตัวในหลากหลายรูปแบบ

การแปลข้อความบนป้าย จึงถือเป็นอีกหนึ่งรูปแบบที่มีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับประชาชนที่สัญจรผ่านไปมา และจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากป้ายในการเดินทาง คณะผู้วิจัยได้สังเกตและพบว่าป้ายสถานที่และป้ายกรมทางหลวงในพื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส มีรูปแบบการแปลที่แตกต่างกันออกไป และบางครั้งพบว่าข้อความบางป้ายมีข้อผิดพลาด เช่น การแปลผิด การแปลขาด และการแปลเกิน ทำให้ข้อความบนป้ายระหว่างสองภาษาเกิดความไม่สอดคล้องกัน ดังตัวอย่าง

ข้อความต้นฉบับ

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ข้อความฉบับแปล

Princess of University Narathiwat

(ที่มา ถ่ายเมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2562 เวลา 11:54 น. ตำบลโคกเคี้ยว อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส)

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น พบว่า มีการแปลแบบตรงตัว ซึ่งผู้รับสารอาจรับทราบถึงชื่อสถานที่และเข้าใจความหมาย แต่หากพิจารณาตามหลักภาษาศาสตร์ของภาษาอังกฤษ พบว่า การเรียงคำไม่เป็นไปตามหลักทฤษฎีของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ในทางการแปล จึงถือว่างานแปลนี้ยังไม่สมบูรณ์ ข้อความฉบับแปลที่ควรแปล คือ Princess of Narathiwat University นอกจากนี้ หากผู้แปลมีการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม จะพบว่านามเฉพาะของค่านาม แม้มีการทับศัพท์ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 สำนักราชบัณฑิตยสถาน แต่ก็มีข้อยกเว้น การสะกดคำเฉพาะที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ฯ อันเนื่องมาจากเป็นคำเฉพาะตามบริบทใดบริบทหนึ่งเท่านั้น ในกรณีนี้ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จึงมีการแปลเป็น Princess of **Naradhiwas** University ดังตัวอย่างจะเห็นได้ว่า การแปล เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องศึกษา ค้นคว้าอย่างลึกซึ้งก่อนที่ผู้แปลจะลงมือแปลเพื่อให้ผู้รับสารได้รับสารผ่านข้อความบนป้ายได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจตรงกัน

จากสถานการณ์ข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษา วิเคราะห์เทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวง และป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ โดยมุ่งเน้นพื้นที่ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นของข้อความบนป้ายทั้งในแง่ของรูปแบบและความหมายของข้อความฉบับแปล และนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงให้ถูกต้อง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้งานต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส

จังหวัดนราธิวาส

2. เพื่อเป็นข้อมูลสะท้อนกลับไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ทราบถึงข้อผิดพลาดในการแปลป้ายและสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อมูลให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

3.1. แนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์

ชอมสกี (Chomsky, 2014) นักภาษาศาสตร์ผู้ซึ่งนำเสนอทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตเพิ่มพูน (Transformational-Generative Grammar) เพื่อแสดงแนวคิดในการอธิบายภาษาของมนุษย์ว่า การที่เจ้าของภาษาๆ หนึ่งจะเข้าใจระบบไวยากรณ์ในการใช้ภาษาและกฎของไวยากรณ์นี้จะทำให้ผู้ใช้ภาษานั้นๆ สร้างประโยคได้อย่างไม่จำกัด ซึ่งความสามารถนี้ทำให้ผู้ที่เกิดและเติบโตมาในภาษานั้นๆ ใช้เป็นภาษาได้อย่างสมบูรณ์ กล่าวคือ เป็นภาษาแม่ (Native Speaker) ของภาษานั้นๆ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ทรงประสิทธิภาพของสมองมนุษย์และผู้ที่มีสติปัญญาจะสามารถสร้างและเข้าใจประโยคยาวและยากได้ อย่างไรก็ตาม มนุษย์บางคนก็มีข้อจำกัดในการเรียนรู้ภาษาได้เช่นกัน ชอมสกี (Chomsky, 2014) ได้นำเสนอแนวคิดการอธิบายภาษาของมนุษย์โดยใช้หลักสำคัญดังนี้ (<http://www.bloggang.com>, Retrieved on May 20, 2014)

3.1.1 ความรู้ในภาษา (Competence) และการใช้ภาษา (Performance)

ความรู้ในภาษา หมายถึง การที่เจ้าของภาษาสามารถรู้ภาษานั้นๆ อย่างถ่องแท้ตามหลักไวยากรณ์ หรือบอกได้ว่านั่นคือประโยคที่ผิดหรือถูกต้องแม้จะไม่เคยได้ยินหรือเรียนมาก่อนก็ตาม เช่น กระดาษ 1 อัน หากพูดเช่นนี้ เจ้าของภาษาจะรู้ทันทีว่ามันผิด หรือแม้แต่ประโยคในภาษาอังกฤษ “I do not going” ซึ่งในประโยคที่ถูกต้องคือ “I do not want to go”

การใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอดภาษาที่สามารถตามหลักไวยากรณ์หรือกฎต่างๆ ของภาษานั้นๆ ได้ บางครั้งอาจเกิดข้อผิดพลาดในการพูด เช่น พูดผิด พูดไม่จบประโยคก็ตาม

3.1.2 ความหมายโครงสร้างเชิงลึก (Deep Structure Meaning) และความหมายโครงสร้างเชิงพื้นผิว (Surface Structure Meaning)

ความหมายโครงสร้างเชิงลึก หมายถึง ความหมายที่ต้องการสื่อ หรือความหมายที่แท้จริงของผู้พูด ส่วนความหมายโครงสร้างเชิงพื้นผิวนั้น หมายถึง สิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมา เช่น Good morning ในความหมายเชิงลึก หมายถึง การทักทาย ในส่วนความหมายเชิงพื้นผิวพบว่า มี 2 รูปแบบ ได้แก่ 1) สวัสดิ์ และ 2) อรุณสวัสดิ์ หรือหลากหลายกว่านี้ เป็นต้น

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้เข้าใจถึงรูปแบบและกระบวนการใช้ภาษาของมนุษย์ในการสื่อสาร แนวคิดนี้เป็นที่นิยมในหมู่นักภาษาศาสตร์อย่างมาก อีกทั้ง ชอมสกี (Chomsky, 2014) ยังได้นำเสนอว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้ภาษาได้ด้วยโดยไม่จำเป็นต้องเรียนกฎเกณฑ์อย่างเป็นทางการใดๆ ในภาษาเลยแม้แต่น้อย ในความจริงแล้วทุกๆ ภาษามีกฎเกณฑ์หรือรูปแบบที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันแทบทั้งสิ้น แต่ผลของกฎเกณฑ์ที่เป็นไปในรูปของการแสดงออกทางภาษาในระหว่างมีปฏิสัมพันธ์นั้นอาจแตกต่างกันอย่างมากมาโดยขึ้นอยู่กับข้อจำกัดเฉพาะบางประการของภาษาต่างๆ ที่ไม่สามารถให้เห็นรูปทางภาษาที่เหมือนกันได้ สอดคล้องกับรูปแบบภาษาของข้อความบนป้ายที่มีรูปแบบของภาษาที่ใช้แตกต่างกัน

3.2. แนวคิดและทฤษฎีการแปล

เจ ซี แคทฟอร์ด (J.C. Catford, 1965) กล่าวว่า การแปลเป็นกระบวนการที่กระทำต่อภาษาคือการที่นำเอาข้อความที่เขียนด้วยภาษาแบบหนึ่งไปแทนที่ข้อความที่เขียนด้วยภาษาอีกแบบหนึ่ง

ปีเตอร์ นิวมาร์ค (Peter Newark, 1981) ให้ความเห็นว่า การแทนที่โดยการนำภาษาใดภาษาหนึ่งมาแทนที่ภาษาดั้งเดิมหรือการถ่ายทอดความหมายจากภาษาดั้งเดิมสู่ภาษาฉบับแปลด้วยความประณีต และมีทักษะ ในด้านการแปล โดยการถ่ายทอดออกมานั้น ควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย โดยคงความหมายและ รักษาารูปแบบของใจความเดิมของต้นฉบับไว้อย่างครบถ้วน หรืออาจแปลโดยการวิเคราะห์ เอาความหมายออกมา

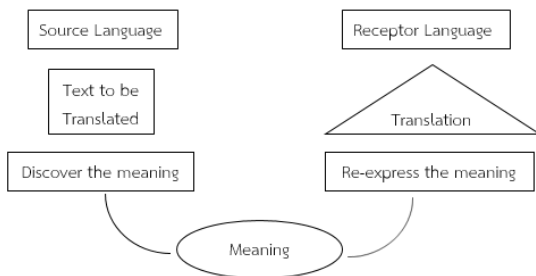
ถ่ายทอด โดยพิจารณาจากหน้าที่ของคำและความหมายของคำ ตามหลักภาษาศาสตร์ ซึ่งอาจไม่ได้คงรูปแบบเดิมของต้นฉบับ แต่ยังคงความหมายเดิมของต้นฉบับไว้

ยูจีน ไนดา (Eugene Nida, 1982) ผู้เชี่ยวชาญด้านทฤษฎีการแปลชาวอเมริกันกล่าวว่า การแปลเป็นเรื่องของการถ่ายทอดความหมาย (meaning) และการถ่ายทอดรูปแบบ (form) ของข้อความจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง รูปแบบของการถ่ายทอดความหมาย หมายถึงการใช้เสียง คำ วลีหรือประโยค และข้อความ อันประกอบด้วยหลายๆ ประโยค ดังนั้นการเลือกใช้ คำ การจัดเรียงองค์ประกอบต่างๆ ลีลาของภาษาหรือทำนอง การเขียนจึงมีส่วนสำคัญในการถ่ายทอดจากต้นฉบับไปสู่ภาษาแปล นอกเหนือจากความถูกต้อง ภาษาแปลยังต้องเป็นธรรมชาติอีกด้วย

โมนา เบเกอร์ (Mona Baker, 1992) ให้ความเห็นว่า การแปลไม่สามารถหาคำและความหมายในภาษาแปลที่เทียบเคียงได้กับภาษาต้นฉบับแบบคำต่อคำ ดังนั้นประการสำคัญคือผู้แปลต้องเข้าใจความแตกต่างทางด้านโครงสร้างและความหมายของคำในภาษาต้นฉบับและแปลภาษาเสียก่อน เพื่อให้ผู้แปลสามารถเลือกสรรคำที่เหมาะสมสำหรับการแปลได้ ทั้งนี้ Baker ได้แบ่งประเด็นปัญหาการแปลระดับคำและเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาการแปลคำในลักษณะต่างๆ ไว้หลายประเภท เช่น การแปลโดยใช้คำที่มีความหมายกว้างขึ้นหรือคำจากกลุ่ม (Superordinate) การแปลโดยใช้คำทั่วไปที่แสดงความรู้สึกเป็นกลาง แต่มีความหมายใกล้เคียงกับต้นฉบับ การแปลโดยแทนที่ทางวัฒนธรรม การแปลโดยใช้คำยืมหรือทับศัพท์ การแปลโดยใช้คำอธิบายด้วยคำหลายคำเพื่อถ่ายทอดความหมายของคำคำเดียวในภาษาต้นฉบับ เป็นต้น

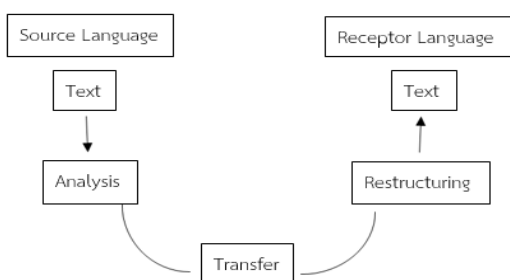
เมนเดล ลาร์สัน (Mildred Larson, 1998) อธิบายไว้ว่าการศึกษาศาษาต้นฉบับนั้น จะต้องมีคามระมัดระวังอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ คำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ บริบทในการใช้ภาษา และองค์ประกอบทางวัฒนธรรม จากนั้นจึงนำองค์ประกอบทั้งหมดมากลั่นกรอง จนได้ออกมาเป็นความหมาย และสุดท้ายจึงทำให้ ความหมายดังกล่าวแปรสภาพมาเป็นภาษาแปล อย่างไรก็ตาม หากมีบริบททางวัฒนธรรม ควรคำนึงถึงบริบทดังกล่าวควบคู่กันด้วย

อีกทั้ง เมนเดล ลาร์สัน (Mildred Larson, 1984 อ้างถึงใน อัจฉรา ไลค์ตระกูล, 2554: 15) นักแปลอีกท่านหนึ่งได้ให้แผนภูมิ (Diagram) ในกระบวนการแปล ซึ่งประกอบด้วย 1) การศึกษาศาษาต้นฉบับอย่างระมัดระวังทั้งในแง่ของคำศัพท์โครงสร้างทางไวยากรณ์ สถานการณ์แวดล้อมในการสื่อความหมาย และองค์ประกอบทางวัฒนธรรม 2) นำองค์ประกอบเหล่านี้มาวิเคราะห์และหาความหมาย 3) เขียนความหมายที่ได้ลงเป็นภาษาแปล โดยใช้หลักไวยากรณ์และรูปแบบที่ถูกต้องของภาษา และแปลรวมกันหากมีประเด็นทางวัฒนธรรมด้วย ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิกระบวนการแปลของ
เมนเดล ลาร์สัน (Mildred Larson, 1984: 4)

ยูจีน ไนดา และ ชาร์ล เอส เทเบอร์ (Eugene Nida and Charles Taber, 1974 อ้างถึงในอัจฉรา ไลค์ตระกูล, 2554: 14) ได้ให้หลักในการวิเคราะห์ข้อความและการตีความภาษา โดยเขียนเป็นแบบจำลอง (Model) ของกระบวนการแปลไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แบบจำลองกระบวนการแปลของ Nida และ Taber
(Model, Eugene Nida & Charles Taber, 1974:484)

จากทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการแปล เห็นได้ว่าการแปลเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ทฤษฎีที่ใช้จะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของศาสตร์ที่จะต้องศึกษา ทฤษฎีต่างๆ ล้วนแต่ได้มีการทำวิจัยขึ้นมาแล้ว

3.3 กรอบแนวคิด

งานวิจัยนี้แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาบนป้ายกับเทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ตามแนวคิดของ เมนเดล ลาร์สัน (Mildred Larson, 1998) และทฤษฎีตามหลักภาษาศาสตร์

ภาพประกอบ 3 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจากป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ มุ่งเน้นในการวิเคราะห์เทคนิคและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของกรณีป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส โดยใช้แนวคิดของ เมนเดล ลาร์สัน (Mildred Larson, 1998) และทฤษฎีตามหลักภาษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ

4.1 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์เทคนิคและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จำนวน 100 ป้าย พร้อมสรุปเทคนิคการแปล ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปล และอื่นๆ (ถ้ามี) พร้อมก็นำเสนอข้อมูลที่ปรับปรุงเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณาแก้ไขต่อไป

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ ป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในพื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส จำนวน 100 ป้าย

4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1. ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อความบนป้าย ป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในพื้นที่ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

4.3.2. ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม ได้แก่ เทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ตารางที่ 1 แบบบันทึกข้อมูล

ข้อความบนป้าย		ประเภทป้าย	สถานที่ (ตำบล)	หมายเหตุ
ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ			

ตารางที่ 2 แบบวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อความบนป้าย		เทคนิคการแปล ที่พบ	ข้อผิดพลาด ที่พบ	ข้อความ ฉบับปรับปรุง
ต้นฉบับ	ฉบับแปล			

4.5 การเก็บข้อมูล

4.5.1 การเก็บข้อมูลโดยการสำรวจ

คณะผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัจจุบันของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่ในพื้นที่ อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส เพื่อเก็บข้อมูลว่าป้ายในปัจจุบันมีลักษณะ และปัญหาเกี่ยวกับข้อความบนป้ายอย่างไรบ้าง และดำเนินการสำรวจข้อมูลในพื้นที่ โดยใช้ระยะเวลาการสำรวจ และจัดเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

ขั้นตอนการเตรียมเก็บข้อมูล

1. จัดทำแบบบันทึกข้อมูลซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 ข้อความบนป้าย
 - 1.2 ประเภทป้าย
 - 1.3 พื้นที่ (ตำบล)
2. จัดทำแบบวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย
 - 2.1 เทคนิคการแปลโดยอ้างอิงจากทฤษฎีของ (Mildred Larson) และข้อผิดพลาดตามหลักภาษาศาสตร์ ดังนี้
 - 2.1.1 การแปลตรงตัว (Literal Translation)
 - 2.1.2 การแปลแบบเอาความ (Interpretive Translation)
 - 2.1.3 การแปลนามเฉพาะ (Loanword with Proper Name)
 - 2.2 ข้อผิดพลาดในการแปลป้าย ประกอบไปด้วย 6 ข้อผิดพลาด ดังนี้
 - 2.2.1 การสะกดคำ (Spelling)
 - 2.2.2 การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในภาษาอังกฤษ (Capital Letter)
 - 2.2.3 การใช้พจน์ของคำนาม (Singular/ Plural Noun)

2.2.4 การแปลทับศัพท์ (Transliteration)

2.2.5 การเรียงคำ (Word Order)

2.2.6 การแปลผิด (Mistranslation)

3. ส่งเครื่องมือในการวิเคราะห์ ได้แก่ แบบบันทึก และ แบบวิเคราะห์แก่ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ และคณะผู้วิจัยดำเนินการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ

4. มอบหมายสมาชิกในกลุ่มเก็บข้อมูลโดยการถ่ายรูปป้ายกรมทางหลวง และป้ายสถานที่ในพื้นที่อำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส

ขั้นตอนการบันทึกข้อมูล

1. สถานที่ ที่เก็บข้อมูลคือ เส้นทางทุกสายในอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส
2. บันทึกข้อมูลป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆในปัจจุบันมีปัญหาในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

อย่างไรบ้าง

ขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูล

1. นำข้อมูลกลับมาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์
2. จากนั้นเริ่มเข้าสู่ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล

4.5.2 การคำนวณและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติบรรยาย

ร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่ของข้อมูลที่ต้องการกับความถี่ของข้อมูลทั้งหมดที่เทียบเป็น 100

5. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆในเขตอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาสแบ่งตามประเภทป้ายได้แก่

1) ป้ายกรมทางหลวง พบว่าเทคนิคการแปลประกอบด้วย เทคนิคการแปลตรงตัว เทคนิคการแปลแบบเอาความ เทคนิคการแปลนามเฉพาะ ซึ่งเทคนิคที่พบมากที่สุดคือ การแปลตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 60.89 รองลงมาการแปลนามเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 30.43 และเทคนิคการแปลแบบเอาความ คิดเป็นร้อยละ 8.69 ในส่วนของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลพบว่า การแปลผิด พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.94 รองลงมาคือ การแปลทับศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 14.49 ในขณะที่การสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 13.04 การใช้พจน์ของคำนามและการเรียงคำ คิดเป็นร้อยละ 4.34 และการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 1.44 จากจำนวนป้ายทั้งหมด 69 ป้าย

2) ป้ายหน่วยงานราชการ พบว่าเทคนิคการแปลประกอบด้วย เทคนิคการแปลตรงตัว เทคนิคการแปลแบบเอาความ ซึ่งเทคนิคการแปลที่พบบ่อยที่สุดคือ การแปลนามเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 53.84 เทคนิคการแปลตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมา ในส่วนของข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลพบว่า การสะกดคำ การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในภาษาอังกฤษ การแปลทับศัพท์ และการเรียงคำ มีจำนวนที่พบเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.69 จากป้ายทั้งหมด 13 ป้าย

3) ป้ายหน่วยงานเอกชน พบเทคนิคการแปลนามเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 87.5 และเทคนิคการแปลตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 12.5 นอกจากนี้ยังพบข้อผิดพลาด คือ การเรียงคำ คิดเป็นร้อยละ 12.5 จากจำนวนป้ายทั้งหมด 8 ป้าย

4) ป้ายหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ พบว่ามีจำนวนเทคนิคการแปลนามเฉพาะและเทคนิคการแปลตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 60 และร้อยละ 40 ตามลำดับ จากจำนวนป้ายทั้งหมด 10 ป้าย

กล่าวโดยสรุปว่าเทคนิคการแปลประกอบด้วย เทคนิคการแปลตรงตัว เทคนิคการแปลแบบเอาความ เทคนิคการแปลนามเฉพาะ ซึ่งเทคนิคที่พบมากที่สุดคือ การแปลตรงตัว คิดเป็นร้อยละ 53 รองลงมาการแปลนามเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 41 และเทคนิคการแปลแบบเอาความ คิดเป็นร้อยละ 6 นอกจากนี้พบข้อผิดพลาดจากการแปลมากที่สุด คือ การแปลผิดและการแปลทับศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 11 รองลงมาคือการสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 10 ในขณะที่การเรียงคำ คิดเป็นร้อยละ 5 การใช้พจน์ของคำนาม คิดเป็นร้อยละ 3 และสุดท้ายการใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ในภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 2

จากสรุปผลการวิจัย คณะผู้วิจัยได้มีประเด็นเพิ่มเติม ดังนี้

1) ข้อความของต้นฉบับภาษาไทยบางข้อความมีความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งส่งผลต่อการแปล อาทิ การใช้เครื่องหมายไปยาลน้อยในข้อความบางข้อความที่ไม่ถูกต้อง เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ฯ จากข้อความดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ข้อความต้นฉบับ (Source Language) ใช้ไปยาลน้อยในการละข้อความส่วนท้ายที่ไม่ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านอาจเกิดความไม่เข้าใจต่อข้อความต้นฉบับ แม้ว่าตามหลักเกณฑ์ของสำนักราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.2558 ได้ให้หน้าที่ของเครื่องหมายไปยาลน้อยไว้ว่า คือ ใช้ละคำที่รู้จักกันดีแล้ว โดยละส่วนท้ายไว้เหลือแต่ส่วนหน้าของคำพอเป็นที่เข้าใจ แต่จากตัวอย่างข้างต้น การใช้เครื่องหมายไปยาลน้อย อาจทำให้ผู้รับสารเข้าใจผิดเป็นสถานที่อื่น เนื่องจากศูนย์วิทยาศาสตร์ในกรณีนี้ คือ ศูนย์วิทยาศาสตร์เพื่อการศึกษา

2) พบว่าการทับศัพท์ค่านามของภาษาไทยบางข้อความถูกใช้แทนค่านามของภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า น่าจะเนื่องมาจากความนิยมของประชาชนในการใช้คำๆ นั้น ซึ่งจะทำให้คนทั่วไปรับสารและเข้าใจข้อความได้ดีกว่าการแปล เช่น ข้อความต้นฉบับ คือ สะพานปรีดานราทศน แทนที่จะแปลว่า Predanaratasana Bridge แต่ข้อความฉบับแปล คือ Saphan Predanaratasana เนื่องจากการเรียกคำว่า สะพาน เป็นที่ทราบและเข้าใจโดยง่ายสำหรับคนทั่วไป หากชาวต่างประเทศมา ก็สามารถสอบถามจากชาวไทยได้ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการค้นหาเส้นทางแต่อย่างใด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องตามที่สำนักราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.2558 ได้ความหมายของการทับศัพท์ไว้ว่า คือ การถอดอักษรในภาษาเดิมพอควรแก่การแสดงที่มาของรูปศัพท์ และให้เขียนในรูปที่อ่านได้สะดวกในภาษานั้นๆ

3) พบว่าป้ายกรมทางหลวงและป้ายอื่นๆ ของหน่วยงานราชการบางป้าย มีการใช้มาตรฐานภาษาอังกฤษปะปนกัน ระหว่างมาตรฐานบริติช (British) และ อเมริกัน (American) เช่น British: Centre และ America: Center เป็นต้น ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรใช้มาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งให้เป็นรูปแบบเดียวกัน

6. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับการศึกษาและวิเคราะห์เทคนิคและข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ในพื้นที่อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โดยมีสมมุติฐานว่า ป้ายส่วนใหญ่ใช้วิธีการแปลตรงตัวในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาพบว่าเทคนิคการแปลที่พบบ่อยที่สุด คือ เทคนิคการแปลตรงตัวซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้และข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุดคือ การแปลผิด จากการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของเมนเดล ลาร์สัน (1984) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ หนึ่งฤทัย ลาที (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติก มหาสมุทรข้ามกาลเวลา จากผลการศึกษาพบเทคนิคการแปล 46 เทคนิค ซึ่งเป็นเทคนิคการแปลตามแนวคิดของ เมนเดล ลาร์สัน (1984) และผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาพบว่า ผู้แปลยังคงเก็บรักษารูปแบบทางไวยากรณ์ของต้นฉบับไว้ เช่น คำนามแปลเป็นคำนาม กริยาแปลเป็นกริยา นอกจากนี้ งานวิจัยยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรชัย พรวิริยะกิจ และ รินทร์ แคนติ (2558) ที่ศึกษาเรื่องความผิดพลาดทางโครงสร้างและความหมายในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ซึ่งส่วนหนึ่งอาจจะมีสาเหตุของการไม่รู้พื้นฐานทางโครงสร้างไวยากรณ์ อีกทั้งงานวิจัยยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิชัย รุ่งเรือง (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่ที่มีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษบนป้ายข้อความพบว่าลักษณะป้ายส่วนใหญ่เป็นแบบสองภาษาคือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ป้ายส่วนใหญ่ทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลและการพาณิชย์ซึ่งป้ายที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆ ที่มีการแสดงข้อมูลสองภาษา และมีวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ เพื่อการเดินทาง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า งานแปลที่มีคุณภาพจะต้องสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง โดยมีการนำเสนอเนื้อหา ความคิด ความรู้สึกของผู้เขียนต้นฉบับตลอดจนความหมายโดยนัยที่แฝงอยู่และรสชาติของต้นฉบับได้อย่างครบถ้วน หากผู้แปล มุ่งหวังเพียงถ่ายทอดความหมายของคำหรือประโยคโดยปราศจากการคำนึงถึงองค์ประกอบอื่นๆ อาทิ ความเหมาะสมของการเลือกใช้คำระดับภาษา ในการถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ความรู้สึกที่แฝงอยู่ในต้นฉบับ อาจส่งผลต่อภาษาปลายทางในแง่ความหมาย ในขณะที่เดียวกัน หากผู้แปลพยายามรักษาโครงสร้างทางภาษาของภาษาต้นฉบับไว้ แต่ทำให้ภาษาปลายทางไม่เป็นธรรมชาติ ก็ถือว่างานแปลนั้น ยังไม่สมบูรณ์เช่นกัน การผลิตงานแปลที่ดี จึงถือเป็นงานที่ต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ มีปัจจัยที่แวดล้อมตัวบท (context) ที่ผู้แปลต้องคำนึง และพิจารณา ผู้แปลต้องมีการฝึกฝนการแปลในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปล และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง อันจะเป็นสิ่งที่ช่วยบ่มเพาะ และนำไปสู่ความสามารถในการแปลให้มีพัฒนาการที่ดีต่อไป

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการสรุปผลการศึกษาและประเด็นอภิปรายดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ทำงานวิจัยฉบับนี้ไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับหัวข้อนี้ต่อไปในอนาคต ดังนี้

- 1) ควรมีการพิจารณาปรับปรุงข้อความต้นฉบับให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ เพื่อลดข้อผิดพลาดในการแปลที่เกิดจากข้อความต้นฉบับไม่สมบูรณ์
- 2) ควรมีการศึกษาเทคนิคการแปลและข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษของกรณีป้ายกรมทางหลวงและป้ายสถานที่สำคัญต่างๆในเขตพื้นที่อื่นๆ เพื่อปรับปรุงข้อมูลที่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด เพื่อประโยชน์ และคุณภาพการต่อชุมชนและสังคม
- 3) ควรมีการศึกษากการแปลป้ายประเภทอื่นๆ เช่น ป้ายโฆษณา ป้ายประชาสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบเทคนิคการแปลที่ใช้และปรับปรุงข้อความบนป้ายให้ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้านการศาสตร์การแปล
- 4) ควรมีการศึกษาศึกษาเทคนิคและข้อผิดพลาดในการแปลประเภทอื่น เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้านการศาสตร์การแปล
- 5) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับข้อผิดพลาดของข้อความบนป้ายที่เกิดจากการใช้มาตรฐานการใช้ภาษาอังกฤษมาตรฐานบริติช (British) และอเมริกัน (American) ปะปนกัน เพื่อการปรับปรุงพัฒนาข้อความบนป้ายให้มีรูปแบบเดียวกัน

8. กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ฟารีดา กิตติวิโรจน์ และ อาจารย์สุไลมาน สماعيل อาจารย์ประจำคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ขอขอบคุณ ดร.ภัสร์ธีรา ฉลองเดช ประธานกรรมการสอบโครงการวิจัย ได้ให้ข้อมูลสะท้อนกลับ ทั้งคำแนะนำ ข้อคิดเห็น ข้อควรพิจารณา อันเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยของคณะผู้วิจัย และการนำเสนองานวิจัยนี้ ทำให้คณะผู้วิจัยได้รับความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์และคุณภาพการต่อคณะผู้วิจัย ชุมชนและสังคมต่อไปในภายภาคหน้า คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้นำไปใช้ประโยชน์ไม่มากนักน้อย หากมีข้อผิดพลาดใดๆ คณะผู้วิจัยขอน้อมรับและยินดีรับฟังคำแนะนำจากทุกท่านที่ได้เข้ามาศึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

คณะผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

พ.ศ. 2561

9. เอกสารอ้างอิง

- ธนัญญา สาริกบุตร. (2558). การวิเคราะห์เนื้อหาป้ายโฆษณาบนถนนริมทางเท้าส่งผลต่อการรับรู้และการจดจำของผู้บริโภคในเขต กรุงเทพมหานคร. ปรินญาการศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาลัยมหิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พัชรี โภคาสัมฤทธิ์. (2549). การแปลอังกฤษเป็นไทย: ทฤษฎีและเทคนิค. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุปิติ จันทร์ประสิทธิ์. (2543). การศึกษาออกแบบระบบป้ายสัญลักษณ์มาตรฐานสำหรับ กรุงเทพมหานคร. การศึกษาหลักสูตรปริญญาโท มหาลัยมหิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักราชบัณฑิตยสภา.(2554). ความหมายของคำศัพท์.สืบค้นวันที่ 25 เมษายน 2562 จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/html>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.(2558). ความหมายของคำศัพท์. สืบค้นวันที่ 25 เมษายน 2562 จาก <https://http://www.royin.go.th.html>
- หนึ่งฤทัย ลาที. (2556). การวิเคราะห์การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจากหนังสือเรื่อง แอดแลนติกมหาสมุทรข้ามกาลเวลา. ค้นเมื่อ 3 กุมภาพันธ์ 2562 จาก http://library1.nida.ac.th/tempaper6/lang/2556/20075.pdf?fbclid=IwAR00_CXs4mvSejaaxM0_sVmeddEwfMQ2_HjneaQvujDX8jacBhiaPTPfu8.html
- อัจฉรา ไส้ศัตรูไกล. (2555). จุดมุ่งหมาย หลักการ และวิธีแปล. ใน เอกสารประกอบการสอน รายวิชา EN 322 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคาแหง.
- อภิชัย รุ่งเรือง. (2557). ศึกษาภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่: การศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษบนป้ายข้อความพบว่าลักษณะป้ายส่วนใหญ่เป็นแบบสองภาษาคือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- อภิชัย รุ่งเรือง. (2562). ภูมิทัศน์ทางภาษาศาสตร์ในแหล่งท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่; การศึกษา เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษบนป้ายข้อความ. ปรินญาการศึกษาค้นคว้าอิสระหลักสูตรภาษาอังกฤษ มหาลัยมหิต ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Larson, M.L. (1998). Meaning-Based Translation: A Guide to Cross-Language Equivalence. USA: University Press of America.
- Nida, E. (1982). The Theory and Practice of Translation. Leiden: E.J. Brill.